

Abstrakt:

Cieľom tejto práce je ukázať, v čom spočíva eticky zlé konanie v rámci dvoch Platónových dialógov – *Protagoras* a *Gorgias*. Preskúmaním možnosti rôznych druhov motivačných síl v rozhodovaní ukážeme, že Sokrates si bol vedomý dôležitosti emócií a túžob v rozhodovaní. No napriek tomu tvrdil, že rozum a vedenie sú silnejšie motivačné sily. Ukážeme, že dôvod, prečo ľudia robia chybné rozhodnutia spočíva v tom, že nemajú pravé vedenie o dobre, naviac, sú ovládaní túžbami. Taktiež sa zameriame na nepriaznivé následky eticky zlého jednanja na ľudskú dušu. Nakoniec však ukážeme, aké riešenie Sokrates ponúka – dialóg a trestanie.